

[Aksel Larsen.]

storisk set som Indledningen til den Udvikling, hvori Tyskland i Øjeblikket befinder sig, og hvor man ser, hvad Arbejderbevægelsen er udsat for.

De Herrer Socialdemokrater er utrolig flinke til paa andres Vegne at forlange Heltemod, aldrig paa egne Vegne. De, som vel aldrig selv har løbet personlig Risiko i den Retning udover maaske en Injuriedom — og det forekommer mig ikke, at dette Tilfælde kan sammenstilles med en Injuriedom —, er saa flinke til at levere den Slags Ting og forsøge at bilde Arbejderne ind, at vor Opgave som Kommuniste maatte det være, ikke at benytte os af de forhaandenværende legale Muligheder for Agitation og Arbejde, som nu en Gang findes. Det falder os aldeles ikke ind at plumpe i paa denne Provokation; men det, det drejer sig om for os, er saa vidt muligt at standse det Felttog af Klassejustits, der drives mod den revolutionære Bevægelse, at rive løs af Overklassens Kløer de Ofre for Klasse-domme og Klassejustits, der findes dér.

Jeg maa maaske for yderligere at anskueliggøre det for tungnemme Sjæle fortælle, at der var dog en Gang, da Zacco og Vanzetti-Kampagnen var uhyre populær her i Landet. Da forstod man, at Verdens Arbejdere rejste sig og forlangte Zacco og Vanzetti fri, og ingen sagde, at det var, fordi de var fejge og ikke kunde taale at sidde fængslet eller blive henrettet i den elektriske Stol. Der er imidlertid ingen principiel Forskel her. Det drejer sig om, at Lund Poulsen er indespærret paa Grund af politiske og sociale Kampe, og derfor er det ogsaa vort Partis Opgave at sørge for, at han kommer paa fri Fod.

Ordføreren for Forespørgerne (Munch-Petersen): Jeg kommer til endnu en Gang at være uhøflig og ligesom i mit Brev til Justitsministeren fremstille Sagerne saaledes, som Sagerne er; for disse Sagers rette Sammenhæng forvrænges jo stadig i den Fremstilling, som gives i Pressen, og som forskellige Medlemmer her i Salen giver. Det drejer sig om, at vi ønsker et Offer for den borgerlige Klassejustits ud af de borgerlige Fængsler. At opstille en fængslet til et offentlig Hverv er naturligvis noget, som socialistiske Partier gør, som for øvrigt ogsaa Socialdemokratiet her en Gang har gjort, altsaa ikke blot noget, som vi har lært af vore Broderpartier i Udlandet, men noget, hvori vi f. Eks. ogsaa kan tage Eksempel efter Socialdemokratiet, da det

opstillede Wiinblad til Københavns Borgerrepræsentation samtidig med, at han sad fængslet.

Man vil give det Indtrykket af, at vi kommer her og fremstiller os selv som, skikkelige Søndagsbørn, men det er ikke det, det drejer sig om, Sagen er tværtimod, at det var en Demonstration af klassebevidste Arbejdere, som netop gennem deres Disciplin gennemførte denne Demonstration paa Trods af Politiets Provokation, og som holdt et afsluttende Møde, hvor de saa blev overfaldet af Politiet, saaledes som „Politiken“ har fremstillet det, og at de ikke — som Søndagsbørn vilde have gjort det — løb deres Vej for disse Betjente, de vilde ikke finde sig i dette Overfald fra Politiets Side paa et lovligt Møde, men vilde forsvare Arbejdernes Møderet ogsaa ved denne Lejlighed.

Det drejer sig heller ikke om, at der er nogen, der kommer og vil tigge Hans Majestæt Kongen om Naade, det drejer sig om, at der rejses et Krav om Amnesti, og naturligvis har de Vælgere, som har stemt paa det kommunistiske Parti og stemt paa dets Spidskandidat Viggo Lund, ogsaa netop tilsluttet sig dette Krav om Amnesti, som stadig har været det kommunistiske Partis Krav.

Man forsøger her som altid at gøre det til en Sag om en Masse Forbrydere. Man fremhæver, at det drejer sig om tidligere straffede Personer og alle den Slags Ting. Min Partifælle har ved tidligere Behandling af en lignende Forespørgsel her i Salen tilbagevist disse Ting, hvordan man har søgt i den borgerlige Presse at forvrænge Sagen ved at udnytte forkerte Generaliablade. Det at være tidligere straffet er jo forskellige Ting. Det kommer jo an paa, hvad det er for noget, man er straffet for. Om der skulde være en enkelt, som var straffet ogsaa for en Ting, vi vilde anse for vanærende, forvrænger overhovedet ikke Sagens Karakter som en politisk Klassesag. Og det at være tidligere straffet er jo ogsaa saa som saa i et borgerligt Samfund.

Jeg hører selv til disse tidligere straffede Personer, straffet for Gadeuorden, fordi jeg anmodede en Betjent om at opgive Navn, straffet for Vold, fordi jeg havde raabt: „Ned med Klassejustitsen“ i Retssalen ved Nakskov-Sagens Behandling, saa det er altsaa Ting, som vi absolut ikke fra vor Side betragter som vanærende, dette at være tidligere straffet i det borgerlige Samfund. Tværtimod, det er Ting, vi fuldt ud kan være ved.

Det drejer sig i denne Sag om, at Retsplejeloven og selve den borgerlige Lov er